

научишъ на послушание? За това ти ще получишъ голѣма награда.

— Кажи на твоя повелителъ, че азъ не съмъ жаденъ за награди, — отговори Гаспаръ; — кажи му още, че е срамота за него да прави убиецъ добрия Голията.

— Азъ не смѣя да му кажа тѣзи думи — кажи му ги ти самъ — отговори слугата.

Тогазъ матрозътъ отиде близко на мѣстото, дѣто стоеше великиятъ князь и смѣло му каза :

— Голиятъ е неспособенъ да стане убиецъ! Той е тѣй кроткъ, че нѣма никакви врагове. Най-злиятъ му врагъ е само мухата, която му хапе кожата, а вие искате да го научите да убива хора! Това е невъзможно. Засрамете се, княже, и откажете се отъ това!

— Търговецътъ значи ме излъга и се скри отъ моя гнѣвъ, — каза князътъ, слѣдъ като изслуша матроза. — За това азъ ще заповѣдамъ да убиятъ слона!

— Но той какво лошо е направилъ? извика матрозътъ. — Нима вие мислите, че той е неспособенъ да прѣпечели съ друга работа паритѣ, които сте дали за него? Той е трудолюбивъ и покоренъ, ако го не каратъ да прави зло; а днесъ той първи и единственъ ви показа примѣръ на милосърдие, о княже! Сега вие трѣбва да проститѣ прѣстѣпниците: нима вие, човѣкътъ, искате да бже по свирепъ отъ животното?

Алкасаръ погледна отначало съ гнѣвно очудване на този смѣлъ матрозъ, но послѣ замислено отпусна глава на ржката си, а въ тази кратка минута сърцата на осжденитѣ замрѣха отъ тежко очакване.

— Той е правъ! — извика князътъ и стана. — Да! нѣма да има вече убийство! Не бива повелителътъ на Индия да е по-свирепъ отъ този слонъ?